

Inauguració del Museu de Lleida

Honorable Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Reverendíssim Bisbe, Administrador Apostòlic de la Diòcesi de Lleida, Excm. President de la Diputació de Lleida, Sr. President del Consell Comarcal del Segrià, Sra. Directora del Museu de Lleida, autoritats, amigues i amics,

Em complau saludar-vos en aquest acte d'inauguració del Museu de Lleida, en un dia que serà recordat com aquell en què, finalment, es va fer realitat un projecte llargament esperat, que **suposa una gran aportació cultural per a Lleida i per a tot Catalunya.**

El Museu de Lleida és un Museu que hem fet entre moltes persones i institucions. El conseller Joan Manel Tresserras i els consellers de cultura que el van precedir en la gestió del projecte; el Bisbe de Lleida, Xavier Salinas i els anteriors bisbes de la diòcesi; el president de la Diputació, Jaume Gilabert i els seus predecessors en el càrrec; el president del Consell del Segrià, Ricard Pons i els seus antecessors; l'alcalde que us parla i l'alcalde Siurana; i, molt importants, **la multitud d'entitats de la nostra societat civil, la relació de les quals seria interminable de citar, que han lluitat amb gran fermesa pel Museu en el qual avui ens trobem.**

A tots ells, com a Alcalde de Lleida, vull manifestar el meu agraïment personal i el de la corporació i la ciutat que tinc l'honor de representar.

El Museu de Lleida destaca tant pel continent com pel contingut. El continent, obra magnífica de l'arquitecte Joan Rodon, és, per ell mateix, un edifici de gran bellesa. És, també, un edifici que connecta, amb gran eficàcia urbana, el Centre Històric de Lleida, amb els equipaments més moderns del seu entorn, especialment la Biblioteca Pública, La Universitat de Lleida i el Palau del Bisbe. I, cal destacar igualment, la perfecta adequació a la finalitat a què està destinat, l'exhibició d'una àmplia mostra dels fons artístics del Museu.

La trajectòria de la seva obra, en la qual destaquen les restauracions del Palau de la Generalitat i de la Biblioteca de Catalunya, a Barcelona, queda confirmada per la realització **d'aquest projecte que, sens dubte, esdevindrà un focus d'atenció de la moderna arquitectura lleidatana.** Felicitats, amic Rodon, per aquesta feina tan ben feta.

El contingut del Museu de Lleida és aclaparador en la quantitat i extraordinari en la qualitat de les seves obres. 974 obres, abastant un període de temps que va des de la prehistòria fins al segle XVIII, totes elles de gran interès, que representen un fons que supera les 10.000 obres disponibles per a ser mostrades al públic. Un nombre impressionant d'objectes d'art que reuneix els fons procedents del Bisbat de Lleida, del capítol catedralici i de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, de la Diputació de Lleida. **Una col·laboració exemplar entre totes aquestes institucions en aquest projecte únic pel seu contingut i per la seva qualitat.**

Vull recordar, aquí, a la persona del Bisbe de Lleida, Monsenyor Josep Messeguer i Costa, qui, a més de recuperar les esglésies de Sant Martí i de Sant Pere, i de construir el Seminari Conciliar, avui seu de la Universitat de Lleida, amb gran sensibilitat per les obres d'art sacre i amb gran oportunitat en fer-ho en aquell moment, va ser l'iniciador del recull d'obres que són a la base del fons museístic avui disponible.

El contingut del Museu té, al meu parer, tres dimensions complementàries. La primera, la dimensió espiritual, de comunió amb el que representen les imatges de cada obra. Especialment en la part constituïda per l'art sacre cristià que, com acabo de dir, està en l'origen d'aquest Museu. A diferència de les altres dues religions del Llibre, i d'alguna congregació de les esglésies reformades, aquestes manifestacions d'art religiós, van ser, durant segles, la base de la formació religiosa dels fidels cristians, mitjançant unes imatges que explicaven fets sagrats i que convidaven a la meditació i a la vivència personal de la fe.

La segona dimensió és la històrica. El Museu de Lleida recull tota la història de les nostres terres, des de les pintures rupestres trobades a la Roca del Moros del Cogul, la reproducció de les quals podem contemplar en aquest Museu; fins als tapissos flamencs del segle XVI que penjaven dels murs interiors de la Seu Vella, abans de ser tancada al culte, ara fa justament 300 anys; passant per l'extensa mostra d'art sacre, originària de diferents segles; sens oblidar peces singulars com el joc d'escacs de l'època fatimita del segle XI, que són, aportació d'una altra cultura que va conviure durant molts anys amb la nostra.

La dimensió històrica ens parla dels temps pretèrits de la prehistòria, dels ilergetes, dels romans, dels visigots, dels sarraïns, i dels temps fundacionals de la conquesta cristiana de Larida. És en el mateix segle XII que és creada **la Diòcesi de Lleida**, que estendrà la religió cristiana pels municipis de la frontera, **una de les institucions més antigues de Lleida** que promou l'art sacre que podem contemplar en aquest Museu. Fins al segle XVIII, en que finalitza el temps abastat per les obres d'art que s'exhibeixen, la Corona d'Aragó és el lligam d'unió entre els pobles que la integren.

La tercera dimensió és l'artística. El Museu de Lleida permet gaudir d'obres de gran qualitat, comparables, i en molts casos superiors, a les exhibides en altres museus de característiques semblants. El gaudi estètic, en aquest cas, va lligat a les dimensions espiritual i històrica que acabo d'esmentar. És mitjançant aquesta triple dimensió que podem copsar l'evolució de l'espiritualitat, de la història i de l'art a Lleida. **És, doncs, una forma de veure la història de Lleida, per comprendre-la d'una manera més intensa, amb un major aprofundiment.**

La finalitat del Museu de Lleida, és clar, no és altra que difondre, arreu, aquesta història mitjançant les seves expressions artístiques. Per tant, és **una eina educativa important**, de manera especial per als joves lleidatans i lleidatanes, però també per a la resta de la ciutadania que trobarà en aquest Museu una raó més de la seva identitat, i del seu present, conseqüència d'una llarga història que, ara, podem mostrar de forma ordenada, posant-la a l'abast de tothom.

El Museu de Lleida és un Museu fet per tots i és un Museu per a tots. Sense cap mena d'exclusió. Volem que sigui un Museu atractiu per a ser visitat per lleidatans i forans. Sens dubte, després de l'oferta artística monumental de Lleida **aquest Museu serà un lloc de visita obligada per aquells que venen a conèixer la nostra ciutat.** Per tant, el Museu de Lleida contribueix de manera destacada a enriquir l'atractiu de la ciutat per a ser motiu d'una coneixença més aprofundida. Des de Turisme de Lleida ens encarregarem que així sigui.

Volem, també, que sigui un Museu obert a la col·laboració amb altres museus i institucions interessades en l'art aquí recollit, per tal d'aconseguir la seva màxima difusió. De manera semblant, també estem interessats en mostrar obres artístiques procedents d'altres indrets de Catalunya i de fora de Catalunya. Un exemple, Sr. Conseller, són els mosaics del Romeral d'Albesa, cedits pel Museu d'Arqueologia de Catalunya; per no parlar del Pantocràtor de Santa Maria de Tahull, obra cabdal de l'art romànic lleidatà, dipositat en el Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Volem, doncs, un Museu obert i dinàmic que, lluny d'esdevenir un mer continent d'obres d'art, sigui **útil per entendre millor la nostra història en relació, com no pot ser d'altra manera, amb la història d'altres indrets de Catalunya i de fora de Catalunya amb qui hem compartit, compartim i, estic convençut, seguirem compartint un llarg camí plegats en el nostre futur.**

En definitiva, volem que el Museu de Lleida sigui el Museu de tots.

Amb aquest desig, només em resta felicitar a totes les persones que en el transcurs dels darrers vint anys han esmerçat el seus esforços per constituir, primer el consorci entre les institucions promotores del Museu; la seva adequació posterior a les noves normatives legals; la ubicació provisional d'una part del fons museístic en l'església de Sant Martí i el Palau Episcopal, i el procés iniciat l'any 2002 de construcció del nou Museu que ara inaugurarem.

Per acabar, vull fer una crida a totes les lleidatanes i els lleidatans a participar en la descoberta de les joies artístiques que aquí estan recollides, en la seguretat que gaudiran d'una experiència inoblidable.

Moltes gràcies

Lleida, 30 de novembre de 2007.

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida